

De nodigende moederarmen van één Katholieke Christelijke Kerk

Boekrecensie: "Een leeskamer in het Grote Huis"

Recensent:

Am. Maurits Potappel
(Ichthus, 1)

Auteur: Ewald Mackay

Welke teksten uit de schat der eeuwen van de christelijke geloofstraditie zijn de moeite waard om te lezen? In 'Een leeskamer in het Grote Huis' geeft Ewald Mackay een overzicht van de rijke christelijke traditie. Hij vergelijkt de kerk, die deze traditie waarborgt, met het beeld van een huis gefundeerd op de Rots Christus. In tegenstelling tot een zuil heeft een huis vensters waardoor er een opening naar de buitenwereld is.

Mackay schetst een leeskamer die tot de nok gevuld is met boeken en waar men een serene rust ademt. De lezer wordt op het hart gebonden om vooral de tijd te nemen voor het lezen, nu de leescultuur geen gemeengoed meer is. Nadat de lezer zich genesteld heeft tussen de eeuwenoude boeken begint de reflectie op 2000 jaar geloofstraditie. Van de vroege kerk naar de middeleeuwse kerk via de (Nadere) Reformatie belandt de lezer aan op de boekenplank van de 'huidige kerk'.

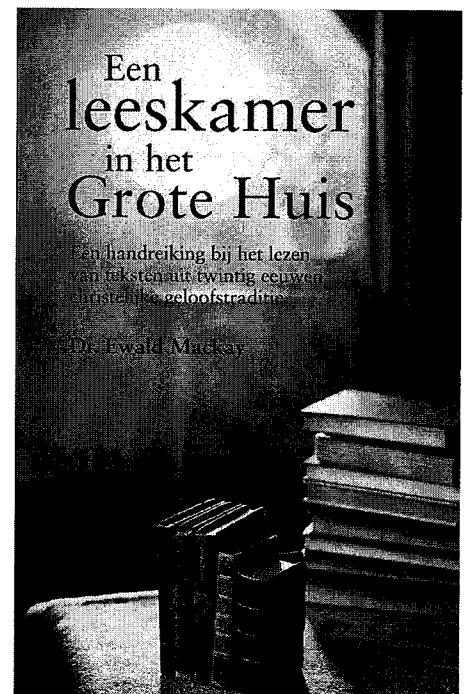
Kenmerkend voor dit boek is de bespreking van de tekst 'Over de eenheid van de katholieke kerk' van bisschop Cyprianus (205-258). 'Wie de Kerk niet meer als moeder heeft kan God niet meer als Vader hebben', zo schrijft de

opziener op de vraag hoe eenheid zich verhoudt tot verdeeldheid. Door een oude tekst als deze wordt de problematiek van vandaag de dag enigszins in perspectief geplaatst en ontstaat de ruimte tot relativiseren.

Het boek is een weergave van 25 bronteksten en is, zoals de auteur toegeeft, onvolledig. Elk fragment wordt ingeleid met basale informatie over de auteur en de tijdgeest. Mackay waakt steeds voor de anachronistische valkuil. Na de tekst volgen enige vragen waarover de lezer kan nadenken. Ideaal voor een lees- en studiering. Soms doet de schrijfstijl van Mackay wat vaderlijk aan, gelukkig is dit niet hinderlijk. Doordat bij elke tekst toelichting wordt gegeven, is het boek zeer geschikt voor een breed publiek. Mackay geeft naast de klassieke werken ook onbekendere teksten weer. Onder andere Hermas, J. Tauler en J. H. Schacht passeren de revue. Persoonlijk miste ik Thomas van Aquino in het overzicht, maar dat valt te verklaren door het doel van dit boek.

Mackay besluit met de oproep om 'een tegencultuur te vormen waarin de innerlijke wereld gestalte krijgt. Laten we meer gaan lezen'. Ik denk dat Mackay op een aantrekkelijke manier de tra-

ditie van de katholieke christelijke kerk heeft weergegeven en daarmee de lezer uitnodigt om kennis te nemen van haar bronnen. Daarom is mijn bescheiden mening: dit boek lezen en vervolgens de primaire tekst ter hand nemen.

Ewald Mackay, Een leeskamer in het Grote Huis. Apeldoorn: Uitgeverij De Banier, 2016, 224 pagina's, €12,95.